

den engelske direkte Beskatning forsvindende ringe i Sammenligning med den indirekte. Jeg tror, det er et Princip, man i alt Fald skulde underkaste en vis Revision fra socialdemokratisk og radikal Side, inden man accepterede det, thi det fører i det lange Løb meget snarere i en Retning modsat den, de Herrer ville, og som jeg ogsaa vil, vi skulle gaa, nemlig derhen, at vi efterhaanden komme til en relativ Formindskelse af den indirekte Beskatning i Forhold til den direkte.

Der kom en Afbrydelse, som jeg kan have Lyst til at tage op, fordi den passer ind i Planen for, hvad jeg vil sige her i Dag. Man bevæger sig aabenbart i den Tro, at de Skattelove, der ere fremkomne i de senere Aar, skulde betyde en Forskydning til Fordel for den indirekte Beskatning til Skade for den direkte Beskatning her i Landet. Jeg kunde have Lyst til at belyse ogsaa dette ved Hjælp af nogle Tal. Tage vi Statsskatten i Danmark i 1906—07, det Aar, jeg mener, man maa betragte som Normalaaret, inden Skattereformen af 1908, stiller Forholdet sig saaledes, at Ejendomsskatterne og Indkomst- og Formueskatterne — hvilke jeg tager sammen, idet jeg i øvrigt holder mig til den Inddeling, som er benyttet i den nye Form af Finansloven — udgjorde 18,3 pCt., Skatterne paa Arv og Omsætning 10,1 pCt., Forbrugsskatterne 66,4 pCt., Gebyrer m. m. 5,2 pCt. Gaa vi nu til Regnskabet for 1910—11, der altsaa viser Skattelovene af 1908 gennemførte og i normal Virksomhed, bliver Ejendoms- og Indkomst- og Formueskatten 23 pCt., Skatter paa Arv og Omsætning 12,2 pCt., Forbrugsskatterne 59,2 pCt. og Gebyrer m. m. 5,8 pCt. Og tage vi Forholdet, saaledes som det vil blive, naar de af Regeringen nu foreslaaede Skatter ere gennemførte, i Forbindelse med de i Fjor gennemførte, saaledes som de ere anslaaede paa Finanslovforslaget for 1912—13, viser det sig, at Ejendomsskatterne og Indkomst- og Formueskatten udgøre 25,4 pCt., Skatter paa Arv og Omsætning 12,2 pCt., Forbrugsskatterne 56,9 pCt. og Gebyrer m. m. 5,5 pCt. Det vil altsaa ses, at Bevægelsen i Danmark for Forbrugsskatternes Vedkommende, naar man ser paa Procenttallet af den samlede Statsbeskatning, har været absolut nedadgaende, fra 66,4 i 1906—07 til 59,2 i 1910—11 og 56,9 i 1912—13.

Hvorledes forholder Danmark sig nu efter de nu foreslaaede Skattelove til andre Lande — her tager jeg kun de to vigtigste Grupper, Ejendomsskatterne og Ind-

komst- og Formueskatterne paa den ene Side og Forbrugsskatterne paa den anden Side. Dette kan det ogsaa have sin Interesse at se. Det forholder sig da saaledes, at i Norge udgør den første Gruppe, som jeg for Kortheds Skyld vil kalde de direkte Skatter, 11,2 pCt., Forbrugsskatterne 80,9 pCt.; i Sverige udgøre de direkte Skatter 18,9 pCt., Forbrugsskatterne 69,9 pCt., i Tyskland de direkte Skatter 24,1 pCt. og Forbrugsskatterne 52,7 pCt., i England de direkte Skatter 13,1 pCt. og Forbrugsskatterne 54,6 pCt., og i Frankrig udgøre de direkte Skatter 14,7 pCt., Forbrugsskatterne 48 pCt. (*P. Munch*: Saa regner De Arveafgiften for en indirekte Skat!). Nej, jeg regner den til en særlig Gruppe efter den Inddeling, der er opstillet i Finanslovkommissionens Forslag til en Finanslovreform, saaledes som det er accepteret af Regeringen. Som jeg nævnedes før, har man der Grupperne: Skatter paa faste Ejendomme, Skatter paa Indkomst og Formue, Afgifter af Arv og Omsætning, Forbrugsafgifter, Gebyrer m. m.

Disse Tal ere i forskellig Henseende oplysende. De vise bl. a., at England i Virkeligheden har en højere Procent af Forbrugsskatter og en mindre Procent af de egentlige direkte Skatter end Tyskland. (*P. Munch*: Det er, fordi De flytter Arveafgiften over til de indirekte Skatter!) Jeg regner den til en særlig Gruppe, Arveafgiften kan heller ikke sammenstilles med Indkomst- og Formueskatten. (*Zahle*: Men De har regnet dem anderledes for Englands Vedkommende end for os!) Nej, det har jeg ikke. Det er for øvrigt slet ikke mig, der har sammenregnet disse Tal; jeg har anmodet Statistisk Bureau om at gøre det, og de ere opstillede efter det Skema, man ene kan bruge, eftersom det er det Skema, vi følge i vor egen Finanslov.

Det kan ogsaa være ganske interessant at se, hvorledes den Lloyd Georgeske Skattereform, der jo almindeligvis fremstilles som et ganske uopnaaet Mønster til Efterfølgelse, med Hensyn til disse Hovedsynspunkter forholder sig til de Forslag, som ere fremlagte af Regeringen. Det vil da vise sig, at efter Skattelovene af 1911, de gennemførte og dem, der nu ere foreslaaede, udgøre i Danmark Forbrugsafgifterne 52,8 pCt. af de ny foreslaaede Skatter, efter Lloyd Georges oprindelige Forslag 47,2 pCt., medens de direkte Skatter i Danmark ere foreslaaede til 29 pCt. og i England til ca. 28 pCt. (*P. Munch*: I England var det 50 pCt. af de ny foreslaaede Skatter). Nej. Jeg taler her kun